

MILLA PALONIEMI

Syntymävuosi: 1983

Asuinpaikka: Helsinki

Innoittajia ja opettajia:

Lena Furberg, Veikko "Joonas" Savolainen, Marko Turunen

Tunnettuja julkaisuja:

Kiroileva siili, En vaan osaa!, Tassutellen

Rajojen romuttaja

Festaritaiteilija Milla Paloniemi revittelee rajoilla ja rakentaa romusta uutta.

Sarjakuvataiteilija **Milla Paloniemelle** tulee lapsuudenmaimemista ensimmäiseksi mieleen pelto. Sitä riitti Pohjanmaan Jalasjärvellä. Yhä edelleen Paloniemi saa ideansa luonnosta, ja hakeutuu mielellään maalle, kun haluaa inspiroitua.

Paloniemi on ollut pienestä pitäen tuottelias piirtäjä. Ensimmäiset kuvakertomukset hän piirsi jo ennen kouluikää, jolloin Paloniemi ei edes tiennyt sarjakuvien olemassaolosta. Ala-asteen Paloniemi puolestaan kävi pienessä kyläkoulussa, jossa oppilaita oli kolmisenkymmentä. Jokaisella lapsella oli tässä yhteisössä oma roolinsa - Milla oli piirtäjä. Hän piirsi kokeet täyteen eläimiä ja otti tavoitteekseen ujuttaa hevosen jokaiseen kuvaamataidon tunnilla saatuuun aiheeseen.

Hevosrakkaus tutustutti Paloniemen Hevoshullu-lehteen, jota äiti hänelle luki. Erityisesti lehdessä kiinnosti **Lena Furbergin** piirtämä Polle-sarjakuva. Se opetti Paloniemen käyttämään ruutuja ja rohkaisti ensimmäisiin sarjakuvamaisiin ilmaisuihin.

Paloniemi oli niin innostunut Furbergin sarjakuvasta, että isä päätti ilmoittaa tytön sarjakuvakurssille. Sitä tuli vetämään **Veikko "Joonas" Savolainen**. Kurssilla tuloiloin tokaluokkalainen Paloniemi piirteli vauhdilla Pollea, Joonaksen kehuessa vieressä.

Kehuista innostuneena Paloniemi alkoi keksiä omia hahmoja ja juonina. Niistä ensimmäinen oli Ronski - poni

vailla vertaa. Omia hahmoja ja tarinoita Paloniemi julkaisi ensimmäisen kerran itse toimittamassaan Heppafrendit -lehdessä. Se oli äidin tilitoimistossa kopioitu lehti, johon Paloniemi oli sattumalta haastatellut nykyistä pääministeri **Mari Kiviniemeä**. Haastattelu tehtiin eduskunnassa palkintomatalla - Paloniemi oli voittanut Ilkka-lehden järjestämän sarjakuvakilpailun.

Työtä ja ideoita

Ideoita sarjakuviinsa Paloniemi hakee luonnon ohella lapsenomaisesta tilasta. Hän kutsuu osuvasti työhuonettaan leikkihuoneeksi. Paloniemelle on tärkeää, että luovuudesta ei tehdä liian suurta numeroa, vaan eletään elämää silmät auki - löytäen ja ihmetellen.

- Ostin talon, jonne kaikki ideani mahtuvat, sillä olen niin huono haustaamaan niitä, Paloniemi nauraa.

Ajoittain omiin hahmoihin Paloniemikin väsy, mutta piirtämisestä hän ei lomaile.

- Erityisesti lomaillessa piirrän paljon. Useamman erilaisen sarjakuvan tekeminen yhtäaikaisesti tukee tätä työskentelytapaa, Paloniemi kertoo.

Paloniemen työtapaan kuuluu se, että hän piirtää aluksi luonnoksen, jonka hän jättää lepäämään, kunnes palaa myöhemmin jatkaamaan työn loppuun.

- Joskus tosin ideat tunnevut niin mahtavilta, että ne haluaisi heti työstää loppuun. Näin kävi esimerkiksi Helsingin sarjakuvafestivaaleille tulevan sarjakuvan kanssa. Kun tällainen inspiraatio tulee, vaaditaan malt-

tia tekemiseen, Paloniemi kertoo.

Lempityövälineekseen Paloniemi mainitsee, pitkän harkinnan jälkeen, mustan tussin. Sellaisen joka liukuu ja jolla on nopeaa piirtäjä. Paperilla ei ole niin väliä.

Työnteossa ideoiminen paperille on mukavinta hommaa. Skannaaminen tylsintä. Siinä ohessa Paloniemi hörppii mielellään teetä mustekalamukistaan ja saat-taa keskittyä työstämiseen niin, että päivä kuluu yöpaidassa. Eipä siis turhaan **Juba Tuomola** ole kutsunut Paloniemen työmoraalia pohjalaiseksi.

Paloniemen tärkein sarjakuvanopettaja on ollut työn-teko, sekä rohkeus kokeilla, yrittää, onnistua ja epäon-

hän-
neen vaiku-
tuksen.

- Tiitu on kuin Lena Furberg. Hän piirtää ihmisiä ja kuvaa tunteita yhtä kauniisti kuin Lena hevosiä, Paloniemi kehuu.

Tärkeitä asioita

Sarjakuvia Paloniemi on uransa aikana tehnyt monille eri tahoille. Erityisen iloinen hän on siitä, että hänen sarjakuvansa on löydetty myös blogin kautta.

Paloniemi miettii pitkään, mikä hänen omista lehtijulkaisuistaan on jäänyt hänelle parhaiten mieleen.

- Animalian lehti, Paloniemi vastaa lopulta, ja katsoo

Säännöt on tehty rikottaviksi.

nistua. Henkilöinä eniten opetuksia Paloniemelle ovat hänen mukaansa antaneet **Joonas** - sekä **Marko Turunen**, joka neuvoi hänelle kuinka erilaisia tekniikoita voi käyttää sarjakuvan tekoon. Myös sarjakuvaoppaitaiteilija on lukenut jonkin verran.

- Mutta säännöt on tehty rikottaviksi ja juuri uusien ilmaisutapojen löytäminen on mahtavaa. Mutta tosin säännöt ja perusasiat on syytä tuntea, ennen kuin niitä voi rikkoa, Paloniemi muistuttaa.

Suomalaisista nyky-sarjakuvantekijöistä Milla lukee **Tiitu Takaloa**, joka on tehnyt

suoraan silmiin.

- Se on tärkeää, että pysyy taiteellaan toimimaan itselle tärkeän asian puolesta. Tulevaisuudessa toivon, että voin vaikuttaa työlläni esimerkiksi eläinten hyvinvointiin sekä ilmastonmuutoksen hillitsemiseen - ja henkilönä vaikkapa vapaaehtoistyön avulla, Paloniemi kertoo

Paloniemi on miettinyt paljon sitä, mikä hänen sarjakuvissaan kiehtoo lukijoita. Tavallisin Paloniemen saama palaute on jokseenkin tällainen: "normaalisti en lue sarjakuvia, mutta tämä sinun juttu on mainio."

Erityisesti tällaista palau- ▶

tetta saa Kiroileva Siili, Paloniemen tunnetuin sarjakuva.

- Ihmiset haluavat samastua lukemaansa, Milla poh-tii.

Omista töistään rakkaimmaksi Paloniemi luonnehtii *Kettu ja minä* -albumia. Se on ainoa työ, johon hän sanoo itse olevansa täydellisen tyytyväinen. Albumin valmistuttua Paloniemi jopa koki masennusta siitä tyhjyydestä, jonka valmistunut työ jätti.

Festaritaiteilijan matka

Ensimmäisille sarjakuvafestareilleen Paloniemi osallistui vuonna 2004.

- Minulla oli myynnissä kopiokoneella tehty *Tasutellen* -sarjakuva. Se myi ihan mukavasti. Tuolloin en vielä tuntenut ketään sarjakuvaihmisistä enkä tiennyt kuinka laaja sarjakuvakenttä Suomessa on, Paloniemi kertoo.

- Suurimman vaikutuksen minuun ovat tehneet sarjakuvaihmiset, koska en ole ollut sarjakuvaharrastaja kovin kauan. Heitä tapaa sarjakuvafestareilla. Ja tutustuminen heihin kannattaa, Paloniemi hymyilee.

Erityisen hyvin Paloniemelle ovat jääneet mieleen

vuoden 2005 sarjakuvafestivaalit. Eräänä tuokiona Paloniemi istui Glorian parvekepaikalla. Alhaalla hän näki *Kaltsu Kallion* puhumassa lavalla ja mietti, että "tää on siistii, mä tunnen ton", Salin toisella puolella hän näki *Petteri Tikkasen*, joka lähetti Paloniemelle lentosuukon.

- Silloin ajattelin, että mahtavaa, mä olen täällä ja nämä ovat minun ihmisiä. Minä kuulun tänne, sanoo Paloniemi herkästi.

Vuoden 2010 sarjakuvafestaritaiteilija Milla Paloniemi toivoo saavansa tehtyä festivaaleille, kaiken kiireen keskellä, oman pienlehden. Menestyksestä huolimatta Paloniemi pysyttelee edelleen festivaalien pienlehtipuolella – siellä, mistä sarjakuvataipaleelle ponnisti.

- Pienlehtipuolella sarjakuviin tutustuminen on kuin aarteen etsintää, Paloniemi hymyilee.

Pienlehtien joukossa on runsaasti ensimmäisen julkaisunsa tehneitä sarjakuvataiteilijoita. Heille, tai sellaisiksi aikoville, Paloniemellä on muutama hyvä ohje.

- Omakustanteesta kannattaa aloittaa, tai sarjaku-

van tarjoamisesta johonkin lehteen. Myös omien nettisivujen tekeminen ja sitä kautta sarjakuvan esiin tuominen kannattaa, Paloniemi miettii.

- Sain juuri yhteydenoton pieneltä sarjakuvantekijäl-

ly, joka koostuu oman kodin pintaremontissa ylijääneistä tarvikkeista ja niistä tehdystä taiteesta.

Tulevaisuudessa Paloniemi toivoo, että taidelajien rajat rikkoutuisivat – eli sarjakuva kohtaisi tanssin,

Suurimman vaikutuksen minuun ovat tehneet sarjakuvaihmiset.

tä, joka oli pistänyt pystyyn omat nettisivut ja tehnyt sinne sarjakuvaa nimeltä Tuittu rotta. Se oli hyvin ääri. On hienoa olla samanlainen esikuva joillekin kuin Lena Furberg oli aikoinaan minulle. Mielelläni annan sähköpostilla kommentteja ja yritän auttaa tulevaisuuden sarjakuvantekijöitä, Paloniemi kertoo.

Sarjakuvan lisäksi Paloniemi on laajentanut omaa näkemystään kuvataiteen suuntaan. Helsingin Kirjasto kymppissä nähdään Helsingin sarjakuvafestivaalien aikaan remonttinäytte-

kuvataide musiikin ja niin edelleen. Paloniemi toivoo, että jatkossa myös sarjakuvatapahtumat löytäisivät tulevaisuudessa rajoja rikko- van ilmaisun.

Omia rajojaankin Paloniemi haluaa rikkoa. Esimerkiksi kirjamessejen aikaan Paloniemi esiintyi yksin, oman kitaransoittonsa säestämänä ja *Kauko Röyhkän* innoittamana, Helsingin Belly-ravintolassa. Paloniemi esitti Hectorin Lumi teki enkelin eteiseen -kappaleen.

- En osaa kuin d-soinnun, mutta hyvin se riitti, Paloniemi nauraa. ●

UHH..
I'M NOT SURE
HOW TO SAY
THIS...

I THINK I...
UHH...

I THINK I MIGHT
BE IN **LOVE**
WITH
YOU

WHAT?

WHAT DO YOU
MEAN
"WHY"?

UHH...I'M NOT
SURE..MAYBE
IT'S YOUR
EYES...
OR YOUR...OR
YOUR...MOUTH

THE WAY YOU TALK.

SSHIT.

I JUST... I
DON'T KNOW
WHY REALLY...

I JUST CAN'T
STOP THINKIN'
ABOUT YOU.
AND I CAN'T
HIDE IT ANY
LONGER.

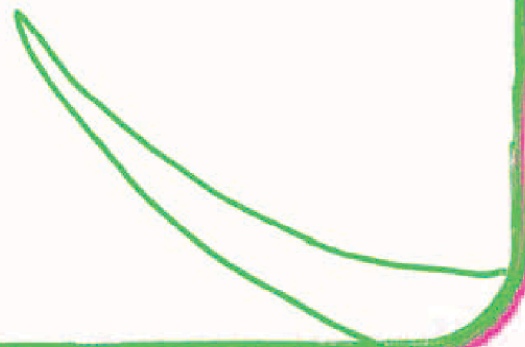
I DON'T EVEN
KNOW WHAT I
EXPECTED YOU
TO SAY... SHIT.

NOW I
FEEL SO STUPID.

I'M SORRY.
I SHOULD GO.

SEE YOU
AROUND.

Helsingin
Sarjakuvafestivaalien
Ammattilaispäivä 10.9.2010
Tennispalatsin taidemuseo,
Studio

- 13:30 Grafia, Tekijänoikeudet
14:00 Johan Eichhorn (TAIK) -
Käsikirjoittaminen
15:00 Mika Karhu (TAIK) -
Kuva ja Sana
16:00 Keskustelupaneeli
sarjakuvan viennistä

PEEKABOO

UUSI ETELÄ-AFRIKKA
20.8.2010-16.1.2011

Det Nya Sydafrika
Current South Africa

Helsingin
taidemuseo
Tennispalatsi

Anton Kannemeyerin työpaja
ti-to 7.-9.9. Helsingin taidemuseo Tennispalatsin Studiassa. Ilmoittautuminen:
varaukset.taidemuseo@hel.fi tai puh. (09) 310 87003 (ark. 9-15), max 12 hlöä, 50 €/hlö

Anton Kannemeyer esittelee teoksiaan
näyttelyssämme la 11.9. klo 16 (englanniksi).

Sarjakuvatyöpaja su 12.9. klo 12-18 Helsingin taidemuseo Tennispalatsin Studiassa.
Vetäjänä Anna Sailamaa.

Yleisöopastukset (pääsylipun hinnalla):
• suomeksi la ja su klo 14
• ruotsiksi kuukauden 1. ja 3. su klo 15
• englanniksi to (26.8.-30.9.) klo 17.30

Lisätietoja ohjelmasta www.taidemuseo.fi

**Sarjifestarien kävijöille
ilmainen sisäänpääsy 10.-12.9.!**

Helsingin taidemuseo Tennispalatsi, Salomonkatu 15, 00100 Helsinki, p. (09) 310 87001, avoinna ti-su klo 11-19, www.taidemuseo.fi